

Reportatge

Se mantenen al rànkning dels millors

El Cantaires Bàsquet Tortosa, Rosa Castillo i María Planas continuen encara en els primers llocs del palmarès de la Copa de la Reina

El València Bàsquet superava el passat 24 de març al Casademont Zaragoza (77-53) per a sumar el primer títol en el seu palmarès de la Copa de la Reina, una competició que manté al Cantaires Bàsquet Tortosa en els llocs capdavanters del rànkning de millors equips de la competició. El club tortosí, clar dominador del bàsquet femení espanyol de finals de la dècada dels anys vuitanta, ocupa la quarta posició, amb 4 títols de campió, els mateixos que Celta de Vigo i Godella, només superats per Perfumerías Avenida de Salamanca amb 10, Ros Casares amb 7 i Picadero de Barcelona amb 5. El Cantaires compartix a més el rècord de guanyar quatre títols consecutius, (1985/86, 1986/87, 1987/88 i 1988/89), amb Perfumerías Avenida, (2017, 2018, 2019 i 2020) i el conjunt valencià del Ros Casares (2007, 2008, 2009 i 2010).

En total, des de l'arrencada de la competició a la temporada 1977-78, han aïxecat la Copa de la Reina 15 equips. Per ordre de títols aconseguits, són: Perfumerías Avenida (10), Ros Casares (7), Picadero de Barcelona (5), Cantaires Bàsquet Tortosa (4), Celta de Vigo (4), Godella (4), Gran Canaria (2), Pol Getafe (2), Rivas Ecópolis (2), Banco Exterior, Banco Zaragozano, Conquero de Huelva, Canoe de Madrid, Spar Girona, i l'actual campió València Bàsquet.

Els mateixos 10 títols que el Perfumerías Avenida, llúix al seu historial la llegendària Rosa Castillo. Quatre els va guanyar amb la samarreta del club tortosí i l'històric Picadero de Barcelona, i els dos restants amb Masnou i Godella. Les que se li han acostat més fins ara són Amaya Valdemoro (9), l'actual presidenta de la FEB, Elisa Aguilar, l'actual seleccionadora 3x3 Anna Junyer -també jugadora del Cantaires- i la històrica brasilera Erika De Souza (8).

I pel que fa als entrenadors, María Planas segueix encapçalant el rànkning amb els seus 6 títols, tres amb el Cantaires, davant de Miguel Ángel Ortega i el recordat Miki Vukovic, amb quatre. Darrere d'ells, només sis tècnics més han conquistat més d'un títol.

■ Temporades històriques

El Cantaires Bàsquet Tortosa va aconseguir el primer dels seus quatre títols de campió la temporada 1985/86, amb Xavier Tubau com a entrenador. Les semifinals i finals se

Una de les formacions més exitoses del Cantaires Bàsquet Tortosa després de la consecució d'un títol.

L'entrenadora María Planas i la pivot Rosa Castillo amb el trofeu després d'aconseguir l'equip el títol de campió.

van disputar a finals de desembre del 1985 i, en el partit per al títol, el Sabor d'Abans, com se denominava l'equip, se va imposar en la final al Canoe de Madrid per un ajustat 69-67 al pavelló de Ferreries davant 3.000 espectadors. Rosa Castillo va ser la millor jugadora de la final, en anotar 23 punts, en un partit en què també van jugar Zapata (16), Junyer (11), Llop (6) i Conner (13) per a completar el cinc inicial, i Bilbao i Barragán. Després, el conjunt madrileny se va prendre la revenja en aconseguir superar en la final del play-off de la Lliga a l'equip tortosí, amb Miguel Ángel Fornies a la banqueta després de substituir a Tubau.

El segon títol va arribar el 20 de desembre del 1986, al pavelló municipal d'Esports de Santa Cruz de Tenerife, en superar en la final amb autoritat, per 84-57, l'Arjeriz Xuncas de Lugo. Amb María Planas com a entrenadora, l'equip tortosí va sortir inicialment amb Junyer (21), màxima anotadora del partit, Castillo (15), Zapata (2), Andrikowski (10) i Elias (13); van jugar també Llop (16), Solana (2), Bilbao (3) i Formico (2), jugadora estrangera que després del partit no va continuar i va marxar als Estats Units. En semifinals, el Sabor d'Abans havia derrotat al conjunt amfitrió del Coronas de Tenerife.

També davant l'Arjeriz Xuncas de Lugo com a rival en la final, va arribar el tercer títol tortosí, amb la denominació de Raventós Catasús i María Planas d'entrenadora. Va ser, a més, al pavelló municipal de Lugo, el 21 de desembre del 1987, en el mateix escenari on set mesos abans havia celebrat el seu primer títol de campió de Lliga. Va ser un partit molt disputat, amb triomf per 59-56, marcat per l'ensurt que van patir tots els presents al pavelló quan, al descans, van haver de desallotjar-lo durant 45 minuts per una amenaça de bomba. Per sort tot va ser una falsa alarma, i encara que amb retard se va disputar el segon temps. Anna Junyer -com en l'ante-

rior edició- va ser la més efectiva amb 25 punts, amb un equip format per Llop (9), Castillo (8), Hampton (15), Elias (2), Solana, Murillo i Zapata. Les màximes anotadores de l'equip rival van ser Johnson amb 18 punts i Wonny Geuer amb 15, mare dels pivots internacionals, Juancho i Willy Hernangómez. També s'havia repetit la semifinal, on van derrotar al CEPESA Tenerife.

Va canviar la data de la Copa de la Reina en la temporada 1988/89, disputant-se finalitzada la primera fase de lliga, el 7 de maig al pavelló de Los Cristianos de la població financeria d'Arona. Amb la denominació de Caixa Tarragona, i de nou amb María Planas com a màxima responsable de la plantilla, va arribar el quart títol consecutiu i últim per al Cantaires. La plantilla va poder celebrar el vint-i-vuitè aniversari de la malauradament desapareguda Roser Llop, amb la victòria un altra vegada davant el Pizarras Inlusa Xuncas de Lugo, en esta ocasió amb solvència per 71-56. Kim Hampton va disputar tot el partit sense descans, i va ser la màxima anotadora amb 27 punts, acompanyada en el cinc inicial per Rosa Castillo (6), Junyer (12), Llop (13), i Shamona Mosely. També van jugar Villaverde (3), Solana (6), Elias (4) i Esquerre. Per part de l'equip gallec, Antoniet Norris amb 17 punts va ser la més efectiva.

En el partit de semifinals, el Caixa Tarragona va imposar-se en demostrar la seua superioritat al Natural Cusi de Masnou per 74-59. La nota negativa va ser la lesió de Marta Aragay, que va veure els partits a la banqueta amb croses.

Va ser l'última temporada de l'època daurada del bàsquet femení del Cantaires, culminada amb el tercer títol consecutiu de Lliga, després de la disputa de la Copa d'Europa, amb victòria en la primera eliminatòria davant el DBB Viena austríac, i derrota posteriorment amb el vigent campió continental, Primig Vicenza italià.

En la següent 1989/90 va acabar la trajectòria del club tortosí a l'elit del bàsquet espanyol, tot i que encara va sumar el seu últim títol, el de la Copa Associació, en superar al pavelló de Ferreries el Caja Postal Canoe de Madrid per 79-70.

Han passat més de tres dècades, però el Cantaires Bàsquet Tortosa i algunes de les seues representants continuen en llocs destacats del palmarès a les competicions del bàsquet femení espanyol.